

آقای کرزی در برابر یک آزمون

استیضاح دو وزیر از طرف ولسی جرگه یک عمل شجاعانه و درعین حال گوش زد به آنعده از وزیران که در اجرای امور از خود سهل انگاری نشان میدهند می باشد، بعضی ها این عمل را اعمال نفوذ پاکستان میدانند که گویا توان برطرفی وزیران کلیدی دولت را دارد.

در این جای شک نیست که پاکستان و ایران هر دو در پارلمان افغانستان افراد خود را داشته باشند ولی تعداد آنها محدود بوده به هیچ صورت توانمندی ای که یک وزیر را عزل و یا مقرر کنند ندارند و اگر احتمالاً داشته باشند باید دروازه پارلمان و ریاست امنیت ملی را بسته کرد زیرا نمیتوان آنرا پارلمان افغانستان نامید.

قابل یاد آور است که بصورت قطع صرف راکت پرانی های پاکستان نمی تواند دلیل برطرفی این دو وزیر باشد چون عکس العمل در این مورد کار سر قوماندان عالی کشور و پارلمان می شود که با یک کشور اعلان جنگ یا متارکه می کند و عکس العمل نامتناسب در برابر پرتاب این راکت ها از طرف وزیردفاع و داخله می تواند به پاکستان بهانه ای جهت حمله و پیشروی در خاک ما را باز کند و مناطق جدیدی را در تصرف در آورد، ولی عمل کرد این دو وزیر در این مورد و سائر امور، مورد انتقاد بود که گویا ایشان سهل انگاری کرده اند، که در این جای شک نیست و از این سبب عدم اعتماد کار عاقلانه بود، باکمال تأسف که بعضی ها آنرا رنگ قومی می دهند که در اصل این افراد در دشمنی با وطن چه آگاهانه و چه نا آگاهانه قرار دارند و از هر کار خوب و بد جهت تفرقه قومی و مذهبی و لسانی به نفع خود استفاده می کنند، وزیر دفاع که از همان آغاز به کرسی وزرات دفاع کشور تکیه زده تا اکنون سر و صدا هایی در مورد اجراءات شان در عرصه های امور رزمی و هم در امور اداری وجود داشته که آقای محمدی هم منحیث لوی درستیز اجرای وظیفه کرده است و در سال ۲۰۱۰ بعد از آنکه آقای اتمر استعفی دادند آقای بسم الله محمدی منحیث وزیر داخله مقرر شدند که درخشش در کار خود نداشته است.

تا جائیکه آقای «صالح محمد صالح» عضو ولسی جرگه و نماینده ولایت کنر به تلویزون طلوع گفتند؛ که پاکستانی ها هم چندین کیلومتر در خاک ما پیش آمده و پسته های ایجاد کرده اند اگر در اینجا عساکر افغانی وجود می داشت چنین اتفاق رخ نمی داد، چنانچه در اوایل ماه آگست امسال حمله هماهنگ از طرف نظامیان پاکستان و مزدوران شان صورت گرفت اگرچه این حملات نتیجه جدی در قبال نداشت ولی به هر صورت بالای روحیه مردمان آن مناطق تأثیر منفی بجا گذشته و میگذارد، مهم اینکه پاکستان در صدد آن است که مردم کنر را به گرفتن تابعیت پاکستان تشویق و ترغیب می کند تا به این ترتیب ولایات سرحدی را طور طبیعی وابسته بخود سازد باید گفت در صورتیکه دولت در دفاع از مردم دست پائین داشته باشد دور نخواهد بود که ما شاهد ویرانگری بیشتر و نفوذ بیشتر پاکستان باشیم.

لازم است تا قوای مسلح کشور هر ثانیه از سرحدات کشور باخبر بوده و هر نوع تحرکات در سرحدات را مدنظر داشته باشد و از اجراءات و تدارکات به رئیس جمهور گزارش دهند، جدیت و قاطعیت رئیس جمهور در این امر کار حتمی است که با تأسف نبوده، این مطلق وظیفه وزارت دفاع و داخله و امنیت است که از سرحدات در هر نوع شرایط چه حالات عادی باشد یا جنگی و هم هر نوع حالات جوی باخبر بوده و آماده دفاع و حراست از سرحدات باشند. آقای زلمی رسول وزیر خارجه کشور گفت "کوشش های دیپلماتیک من به کدام نتیجه نرسیده و اینها (حملات راکتی) ادامه دارند. اینجا باید تصامیم جدی ملی گرفته شود". بی. بی. سی.

ولی معلوم نیست که این دیپلوماسی خاموش آقای رسول چه بوده و است که نتیجه نداده. ملت که از این دیپلوماسی آگاهی ندارد تا اکنون نماینده افغانستان در ملل متحد برای یکبار هم در مورد پاکستان به شورای امنیت نامه رسمی و شکایت نسپرده است، یا چقدر توانسته کشور های ناتو که در افغانستان مستقر اند را قانع کند که از موضع افغانستان در برابر پاکستان دفاع کند پس حرف از کدام ناکامی دیپلوماسی را می زند و در چشم مردم خاک می اندازد.

به همین رابط آقای رحمت الله نبیل رئیس امنیت ملی گفتند:

"باید واضح بسازم که هر افغان و یا خارجی که به این باور باشد که از آنطرف حملات را نظامیان پاکستانی نمی کنند، آنها جنایات پاکستانی ها را کتمان میکنند". بی. بی. سی.

سفر آقای «جان آلن» قوماندان قوای ناتو در افغانستان به پاکستان و صحبت آن با پاکستانی ها در حالی صورت می گیرد که ناتو راکت پرانی های پاکستان را محتاطانه محکوم کرده است ولی این سفر هم کدام نتیجه ملموسی در پی نداشت، چون انداخت راکت ها بعد از سفر آقای «آلن» هم ادامه دارد.

آقای «شیر محمد کریمی» لوی درستیز قوای مسلح کشور در مشرانو جرگه گفتند که مقصد پاکستان خط دیورند است که باید به رسمیت شناخته شود.

خوب مسئله خط دیورند بحث جداگانه ایست که در این بحث نمی گنجد ولی همین قدر باید بگویم که صرف خط دیورند کلید مشکل نیست و خواست پاکستان بالاتر از آن است.

آنچه جالب است این است که آقای رئیس جمهور در مورد خاموش نشسته و نظاره می کنند درست است همه مردم می دانند که افغانستان توان رویا رویی با پاکستان را ندارد و اگر داخل جنگ شود معلوم است که یک جنگ نا برابر خواهد بود و بازنده افغانستان است، اما چه باید کرد!

آیا با خاموش نشستن میتوان کاری را انجام داد؟؟؟

آیا با خاموش نشستن برادر برادر گفتن می توان این موضوع را حل کرد و نتیجه گرفت؟؟؟

شاید آقای رئیس جمهور فکر می کنند که اگر خاموش باشد دل پاکستانی ها به حالتش خواهد سوخت، و ایشان از این اعمال دستبردار خواهند شد، آقای رئیس جمهور کاملاً در اشتباه می باشند، در این مورد می خواهم یک نکته جالب را تذکار دهم و آن اینکه، چندی قبل یک پوسته امنیتی پاکستان که آن هم در خاک افغانستان بود بمبارد شد و ۲۴ نفر عسکر پاکستانی از طرف امریکائی ها در این بمبارد کشته شدند در آن زمان پاکستان از امریکا خواست که از این عمل خود معذرت خواهی کند ولی امریکا با کمال غرور از این کار سرباز زد و معذرت نخواست ولی چند ماه نگذشت که پاکستان امریکا را به همه عظمت آن وادار به معذرت خواهی کرد، این عمل دو مطلب را می رساند؛ اول اینکه دیپلوماسی پاکستان تا چه اندازه قوی است، ثانیاً شیوه و نوع پالیسی است که پاکستان بخاطر به زانو در آوردن امریکا به کار گرفت و آن باعث شد که امریکا از پاکستان بعد از چند ماه معذرت خواهی کند. درحالیکه آقای کرزی بارها انتقادات از عملکرد امریکائیان انجام داد ولی کسی این انتقادها را گوش هم نکرد چون گفته های آقای کرزی میان تهی بوده، در آن عزم و اراده بخاطر تحقق و طرز بر آورده شدن خواست وجود نداشت، این همه ثبوت است که خاموشی بدون تدبیر و نداشتن یک نقطه فشار و دیپلوماسی فعال که پاکستان از آن احساس درد کند و یا تحت فشار های اضافی و بیرونی قرار گیرد وجود نداشته باشد کسی به این بیچارگی ای آقای کرزی دل نخواهد سوختاند.

در این جا باز هم به قاطعیت و اراده قوی آقای کرزی باوجود اینکه بر طرفی وزیران دفاع و داخله یک عمل پسندیده بود و آقای کرزی امروز ۵ آگست در حالیکه از رأی عدم اعتماد شورای ملی استقبال کرد از این عمل در جلسه شورای امنیت کشور مورد تائید قرارداد از کار کرد های هردو وزیر به خوبی یاد کرد و آنها را لایق مدال های دولتی شناخته آنها را دوباره منحه سرپرست تعیین نمود، ولی این صلب صلاحیت برای آقای کرزی یک آزمون بزرگ است. لازم است که در ظرف یک یا نهایت دو هفته آقای کرزی فوراً وزیران داخله و دفاع را به ولسی جرگه معرفی کند. این کار نشان خواهد داد که آقای کرزی تا چه اندازه به فرمان خود وفادار و جدی است و تا چه اندازه بخاطر رفع کاستی ها و کمبودی ها تلاش می کند و هم به گفته خودش چقدر مصلحت گرایی را کنار گذاشته است. قابل تذکار است که در نتیجه یک عمل تروریستی که چار نفر وزیر و معاون وزیر بشمول وزیر دفاع داخله و شوهر همشیره آقای اسد رئیس جمهوری سوریه که معاون وزیر دفاع بودند در سوریه کشته شدند اما آقای اسد در ظرف یک روز شخص دیگری را به وزارت دفاع منصوب کرد که نشان دهنده یک اداره قوی، شناخت از کادر و ریزف کادرها و پیشبینی حالات استثنائی است، لازم است که آقای کرزی نیز در کار جدی بوده و افرادی را به این دو پست حساس معرفی کنند که نه به حساب مصلحت، بلکه اساس شایستگی، لیاقت و احساس وطن پرستی، مسلکی بودن و پشتکار آن در نظر گرفته شده باشد.

پایان